

## 24 órás Szentségimádás intézetünkben

Az Aszódi Jézus Szent Szíve Kápolnában immár 4. alkalommal, Virágvasárnapon került sor a 24 órás Szentségimádásra.

Az Oltáriszentség kihelyezése 2013. március 23-án, szombaton, a 17.30 órai szentmise után történt meg, és március 24-én, vasárnap 19 órakor került vissza a tabernákulumba.

A szertartásokat Dr. Gyurkovics István plébános atya celebrálta.

A résztvevők száma kb. 40 fő volt.

Folytatódott az a szép hagyomány is, hogy az éppen intézetünkben tartózkodó növendékek keresztneveit egy kosárban az oltárra helyeztük, és a szentségimádás résztvevőit arra kértük, saját szándékaik mellett értük is mondjanak el egy-egy fohászt, azokért, akikért talán még soha, senki nem imádkozott...

A résztvevők között voltak: az aszódi katolikus hívek, a Rózsafüzér Társulat, a Szent Mónika Közösség, a Szt. Jakab Cursillós csoport tagjai, az intézet igazgatója, nyugdíjas és aktív intézeti dolgozók, nevelők családtagjaikkal, valamint a kápolnát rendszeresen látogató növendékek hitoktatójukkal.

Az intézet 24 órán át tartó, zavartalan "nyitva tartását" a naposügyelet és az intézet biztonsági szolgálata idén is az eseményekhez méltóan biztosította. Köszönet és hála érte Mindenkinék!

Lakos Mária Lujza  
szervező

---

### A szeretet titkát szemlélve...

Immár negyedik alkalommal 24 órás szentségimádáson vehettek részt az imádságos lelkek az Aszódi Javítóintézet Jézus Szíve Kápolnájában.

Varga László atya, a kaposvári Szent Imre templom plébánosa így ír a szentségimádásról:

"Nem csak önmagunk miatt megyünk szentségimádásra, nemcsak Jézussal való személyes találkozás ajándékáért, hanem másokért, a Test többi tagjáért is. Egy testnek vagyunk a tagjai, és minél jobban átjárja a tagokat Isten szeretete, annál inkább akarunk segíteni, szolgálni másokért és másoknak.

Ezért a szentségimádás szolgálat is.

Ugyanazt tesszük, amit azok, akik az evangéliumi történetben leengedték a tetőn keresztül Jézus elé béna társaikat.

Mi is közbenjárunk másokért, csendben odavisszük Jézus elé azokat, akik segítséget szenvednek, vagy akiket a szívünkbe zártunk.

Megvalljuk Istennek, hogy nem tudjuk megoldani az életüket, és még azt sem tudjuk, mire volna igazán szükségük.

Nem tehetünk jobbat, mint az ő szeretetébe helyezzük őket..."

Az Aszódi Javítóintézet kápolnájában a szentségimádás idején hagyományt teremtettünk azzal, hogy az éppen jelenlevő növendékek keresztneveit egy kosárkába összegyűjtjük, és arra kérjük a híveket, foglalják imáikba azokat, akikért talán még soha senki nem imádkozott.

Ha tudnak róla, ha nem, a növendékek bizony nagyon is rászorulnak arra, hogy Istennél közbenjárjanak értük.

Hogy hat rájuk mindaz, ami a közelükbe történik? Azt csak Isten tudja...

De van egy egészen friss történetem.

Ki-ki döntse el, idevaló-e?

**A kápolnában ministrált egy fiú. Itt lett elsőáldozó. Másfél évig volt a nevelője. A múlt héten számolt le. Utolsó itteni szentmiséjén gyónt és áldozott. Utoljára telefonon beszéltem Gáborral, mondtam neki, hogy Istent ne felejtse ki életéből.**

**"Az Isten ugye a lelkiismeretem? - kérdezte. Igen -mondtam-, akkor Ő szól bennünk. Mire ő: Hát nem az én gondolataimat hallom? Nem bizony - válaszoltam. Szeretem magát - suttozta ő. Én is téged -suttoztam én".**

**Az idei szentségimádás virágvasárnapra esett. És Szent Gábor napja is volt.**

**Lakos Mária Lujza**

**Ui.: A vatikáni szóvivő virágvasárnap délben bejelentette, hogy az idei nagypénteki szertartáson Ferenc pápa fiatalok lábát fogja megmosni...**